

DEN ENSAMMA PARKEN

Utsikten från ett våningsfönster i ett hus sydväst om London, är en ensam park, utom när en mystisk dam brukar flanera där och göra den sällskap.

Hon verkar mest klä sig i mörka kläder, som om hon bar på sorg.

Ibland när det inte regnar brukar hon sitta på en parkbänk och läsa nån bok.

Antagligen är hon änka eller bara ensam med parken och sig själv som sällskap.

En dag gick jag ut till henne och hälsade, bekände att jag råkat iakttä hennes ensamma flanerande eftersom jag var hyresgäst i huset intill och brukade sitta vid fönstret öppet och se filosoferande ut över parken.

Passade samtidigt på att fråga vad det var för bok hon brukade sitta och läsa, så när hon visade mig omslaget med författarens namn såg jag det var en av mina egna böcker som jag helst önskat aldrig skrivits.

Det var i oktober månad, den tid då naturen börjar skifta färg.

*

=

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Notarius publicus:Sten Wiking med Poeter.se id #39136 innehar upphovsrätten